

היכל הקודש

בנשיאות הצדיק מיבנאל כ"ק מוהרא"ש שליט"א

פרשת ואתחנן

הדלקת נרות: 19:12
צאת השבת: 20:10

יג' אב ה'תשע"ד גיליון: 299 www.breslevcity.co.il hkodesh09@gmail.com

שיחות מוהרא"ש נ"י

מענייני הפרשה

מוהרא"ש נ"י אמר, שעיקר הרפואה תלוי באמונה, וכשיש לאדם אמונה ברורה וחזקה בהקדוש ברוך הוא, אין מחלה שבעולם שלא יוכל להתרפאות ממנה, וכמו שאומר רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' ה'), שיש סובלי חלאים שיש להם מכות מופלאות, והם סובלים חולאים רק בשביל נפילת האמונה, וכמו שכתוב (דברים כ"ח) והפלא ה' את מכותך מכות גדולות ונאמנות וחולאים רעים ונאמנים, "ונאמנים" דייקא, כי הם באים על ידי פגם האמונה, ולכן העיקר לחזק את עצמו באמונה בכל עת, ולדעת שעל ידי האמונה יש לו הכח להמשיך לעצמו רפואה, כי אמונה היא מלשון המשכה, היינו שיש בה כח הגדל וכח הצומח, וכמו שכתוב (אסתר ב') ויהי אומן את הדסה, שהוא לשון גידול (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' קנ"ח), ועל ידי שאדם משים את כל עיונו באמונה, הוא ממשיך על עצמו אותו ענין שמאמין בו, ואם הוא מאמין שהקדוש ברוך הוא ירפא אותו, בוודאי ימשיך על עצמו רפואה, אבל דרך היצר הרע להחליש דעת האדם, ולייאש אותו מלראות טוב בחייו, כי אומר לו שאינו ראוי לרפואה או לישועה, וזה גורם לו להסיח דעתו מן האמונה, ואזי סובל מה שסובל, אבל כשאדם חזק מאד באמונה, ואינו מייאש עצמו מן הרחמים, בוודאי יזכה לראות בישועת ה', ויזכה להתרפאות מכל תחלואיו.

ואמר מוהרא"ש נ"י, שעל פי זה מפרש הרה"ק מאפטא זי"ע בספרו "אוהב ישראל" (פרשה נח) את מה שנאמר אצל נח (רש"י בראשית ד' פסוק ה') אף נח מקטני אמנה היה, מאמין ואינו מאמין שיבא המבול, ולא נכנס לתיבה עד שדחקהו המים, ויש לתמוה איך אפשר לומר על נח מ"קטני אמנה" היה, הרי התורה מעידה עליו (בראשית ו') איש צדיק תמים היה בדורותיו, אבל נח הצדיק בוודאי היה לו אמונה שלימה בהקדוש ברוך הוא, וידע שאם הקדוש ברוך הוא אמר שיבא מבול, כך יהיה, אבל נח לא רצה להמשיך המבול בכח האמונה שלו, כי אמונה יש לו כח ההמשכה, ולכן עשה עצמו כאילו מסיח דעתו מן האמונה, שזהו "מאמין ואינו מאמין", כדי שלא יבוא המבול בכח האמונה שלו, אולי בינתיים יעשו בני דורו תשובה, אבל בוודאי היתה לו אמונה שלימה בהקדוש ברוך הוא, כי עיקר חיות הצדיק הוא רק מאמונה, וכמו שכתוב (חבקוק ב') וצדיק באמונתו יחיה.

השבוע קוראים פרשת ואתחנן והיא שבת נחמו, והסביר מוהרא"ש נ"י, שעיקר הנחמה היא על ידי "ואתחנן" שהיא התפילה, וכמו שאומר רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' צ"ט), שהתפילה צריכים להתפלל תמיד, בין בדביקות ובין שלא בדביקות, היינו אפילו כשמרגיש שהוא עדיין רחוק מאד מהדביקות, אף על פי כן יזרוק תפילות אל הקדוש ברוך הוא מן המקום הרחוק שלו, ועל ידי זה יזכה סוף כל סוף להתקרב אליו יתברך, וכשאדם יש לו ידיעה זאת, זה עיקר הנחמה מכל הצרות, כי אף פעם לא יעזוב את התפילה, ולבסוף יזכה להגיע לדביקות גדול. וכן בפרשת "ואתחנן" יש עשרת הדיברות, שהיא קבלת התורה, שזהו גם כן הנחמה לאדם מכל צרותיו, שיברח אל תוך חדרי התורה, וגם בלימוד התורה צריכים להיות חזק בין בדביקות ובין שלא בדביקות, כי כשגורס הרכה תורה, אפילו כשעדיין אינו מבינה כראוי, לבסוף יזכה לבוא לדביקות גדול, וכמו שאומר רביז"ל (ספר המדות) שהרגל הלימוד עולה על קיום שאר כל המצוות, ולכן לא בחנם פרשת ואתחנן תמיד מקושרת לשבת נחמו, כי על ידי התורה ותפילה הכתובה בפרשה זאת, זוכים להתנחם מכל הצרות.

והוסיף מוהרא"ש שליט"א שסוד הנחמה גנוז בפסוק ראשון של ההפטרה: נחמו נחמו עמי "יאמר אלקיכם" - על ידי שתאמר הרבה דיבורי תפילה והתבודדות לאלקיכם - על ידי זה תקבלו נחמה גמורה מכל הצרות, וכן כתוב להלן בהפטרה: וראו כל בשר יחדיו כי "פי ה' דיבר" שכל הבריות יראו שהפה שלי - אל ה' דיבר, וזה אשר עזר לי לצאת מכל הגלות, יזכיני השם יתברך לעסוק בתפילה תמיד.

מתורת רבנו ז"ל

צָרִיף הָאָדָם לְהַתְחַזֵּק בְּתַפְלָה בֵּין שְׂיִזְכָּה לְהַתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת בֵּין כְּשֵׁאִינוּ זֹכְהָ לְהַתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת וְאֵין תְּפִלָּתוֹ שְׂגוּרָה בְּפִיו חֵס וְשְׁלוֹם וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן יִתְחַזֵּק גַּם אֶז לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל פֶּחֹ וּבְכֹנָתוֹ, כִּי בְּעֵת שְׂיִזְכָּה לְהַתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת וְתִהְיֶה תְּפִלָּתוֹ שְׂגוּרָה בְּפִיו כְּרָאוּי אֶז יַעֲלוּ כָל הַתְּפִלוֹת עִם הַתְּפִלָּה הַזֹּאת שֶׁהַתְּפַלֵּל כְּרָאוּי:

כָּל אָדָם יִזְהַר בְּתַפְלָתוֹ שֶׁיִתְפַּלֵּל בְּאֶפֶן שְׂיִוְכַל לַעֲוֹרֵר וְלְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע בְּעוֹלָם וְזֶה תְּלִוּי בְּיָרְאָה, כִּי 'כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאֵת שְׁמַיִם דְּבָרָיו נְשַׁמְעִים' (בְּרִכּוֹת ו'). וַיֵּשׁ שְׁנֵי מִיָּנֵי יָרְאָה, הֵינּוּ כִּי יֵשׁ יָרְאָה עֲלִיּוֹנָה שְׁבָאָה לְהָאָדָם לְפַעֲמִים מְתִי שֶׁתִּרְצָה, וְעַל יָרְאָה כְּזוֹ אֵין שְׂכָר. וַיֵּשׁ יָרְאָה שְׁבָאָה לְהָאָדָם מִפֶּחַ הָאָדָם עֲצָמוֹ, וְיָרְאָה זֹאת הִיא בְּחִינַת: "צָדִיק מוֹשֵׁל בְּיָרְאֵת אֱלֹהִים" (שְׁמוּאֵל-ב' כ"ג ג'). וְעַל-יָדֵי יָרְאָה כְּזֹאת תְּפִלָּתוֹ נְשַׁמְעַת וְיִוָּרֵד שְׁפַע בְּעוֹלָם וְנִתְגַּלֶּה וְנִתְגַּדֵּל מְלֻכוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ:

פינת ההלכה

אם אבד מפתח הדירה, ואי אפשר להכנס לתוכה, אין להקל לפרוץ את דלת הדירה על ידי אמירה לגוי, אלא ילך להתארח אצל שכנים או קרובים. ואם אין לו מקום אחר להיות שם בשבת או שיש לו צער מזה וגם יתבטל מעונג שבת באכילה ושתייה, מותר לומר לגוי שיפרוץ את הדלת דרך קלקול. וטוב שיאמר לגוי שיאמר לגוי חבירו שיעשה כן.

ארון-קודש שיש בו ספרי-תורה והוא נעול, והמפתח אבד, יש מקילים לומר לגוי לפרוץ את דלת הארון, כדי להוציא את ספרי-התורה ולקרוא בו פרשת השבוע. ואם אין שם בית כנסת אחר, או שיש בדבר טורח צבור, יש להקל בדבר. וטוב שיאמר לגוי שיאמר כן לגוי חבירו.

סיפורי צדיקים

פעם ישב הצדיק רבי ישראל מרוז'ין בשבת רעים עם חסידיו, וכטוב עליו ליבו נענה ואמר: סבורים אתם שלצדיק דרושים דווקא חסידים גדולים בתורה, כי רק כאלה מסוגלים להיות לו לעזר? אספר לכם איפה מעשה, ותוכחו לדעת שאפילו אדם פשוט ותמים יכול להיות לעזר ולמושיע, ובלבד שיהיה אוהב נאמן.

ומעשה – כך היה: כאשר העלילו עלי המלשינים את העלילה שבעקבותיה הושמתי במעצר בעיר קייב, זכור, ניצלתי בחסדי השם יתברך מהאשמה והשופטים זיכו אותי לחלוטין מכל אשמה. אלא שבאותו מעמד התערב המושל הרשע ביביקוב, ואמר: 'רבותי השופטים, אמנם לא מצאתם בו עתה כל עוון פלילי, אולם כידוע השפעתו על קהל המונים היא בלתי מוגבלת, ועל כן יש לחשוש שברכות הימים יאמינו היהודים שהוא ראוי להיות משיח, והם עוד עלולים להכתירו לקיסר, והדבר עלול לסחוף אחריו המונים, עד שהם יהפכו לזרם גדול, ויהיו נחשול אדיר שעלול למוטט את אושיות השלטון בארצינו! על כן, כדי למנוע שואה ומהפכות בארצינו, אני מציע לגרש את הרבי הזה לסיביר, ולאסור עליו את היציאה משם, ונוסף על כך, לאסור עליו לאסוף בביתו למעלה מעשרה אנשים'. ואל יעלה בדעתכם – המשיך רבי ישראל ואמר – שהיתה זו הצעתו של ביביקוב בלבד, שכן גם בשמים הסכימו עם הגזירה הזו, אך עדיין לא נחתמה הגזירה. וכרוז יצא בשמים, שכל מי שילך ויודיע על כך לרבי מרוז'ין, ילקה שישים מלקות של אש.

בין השומעים את דבר הכרוז היה גם אחד מאנשי (ורבי ישראל אף נקב בשמו), שכולכם הכרתם אותו. הוא אמר לעצמו, שיהיה מה שיהיה, הוא מוכן לקבל על עצמו כל עונש שהוא, ובלבד שיציל את רבו מגזירת הגירוש הזו. ואכן, הוא בא וגילה באזני את דבר הגזירה המרחפת עלי, וברוך השם שפעלתי והצלחתי לבטלה ברחמי שמים.

רואים אתם, סיים רבי ישראל, שאין לזלזל בכוחו של אדם פשוט, ובלבד שיהיה אוהב נאמן!

אמרי מוהרא"ש

אמר מוהרא"ש נ"י: מי שמרגיל את עצמו לדבר תמיד רק ממנו יתברך וכן מחזק את אחרים אין למעלה ממדריגה זו ואיני יודע מה צריכים למדריגות יותר גבוהות ממדריגה זו היינו מלדבר תמיד רק ממנו יתברך ולחזק את אחרים... הלא דבר זה מאד מאד חשוב בשמים אשרי שיאחו בעבודה קדושה הזו.

והוסיף מוהרא"ש שאי אפשר לעבור את העולם הזה בלי מדת הסבלנות, כי כפי המרירות והצרות והיסורים שעוברים על כל אחד בזה העולם ההכרח להרגיל את עצמו במדה היקרה של סבלנות העולה על כל המדות טובות ותיכף ומיד כשמרגיל את עצמו במדת הסבלנות כבר עובר ומדלג על הכל וטועם שעשוע עולם הבא בעולם הזה.

העלונים לעילוי נשמת מורנו ורבונו עובדיה יוסף בן גורגיה זצ"ל ולעילוי נשמת אסתר ז"ל בת אילנה ופנחס הי"ו.

אשר בנחל – שאלות ותשובות

לכבוד קדושת הצדיק שלום וברכה!

בחסדי ה' יתברך עלינו כולנו עדים לניסים הנגלים שה' יתברך עושה עמנו בכל רגע ובכל דקה בארץ ישראל, ישתבח שמו לעד, אך פרסמו בשם אחד הצדיקים הגדולים בארץ שישנה גזירה, ורעידת אדמה גדולה אמורה לפגוע בארץ, דבר שגורם לי לחששות גדולים. מה עלינו לעשות בכדי למנוע את הדבר?

שלום רב לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך המרחם על עם ישראל, רואים עכשיו ניסים נגלים, ניסים פתוחים שכבר דורות לא ראו ניסים פתוחים כאלו, ממש השגחה פתוחה - הפלישתים הארורים ממטירים כבר יותר משלושת אלפים טילים וכו', והכל נופל רק בשדות ובמקומות פתוחים וכו', צריכים להיות טיפש ושוטה לא להודות שזה ניסים מהקדוש ברוך הוא, שכביכול שומר את עם ישראל ואת כל טיל מזיזים על שדות וכו', ולכן עלינו להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא על הניסים והנפלאות שהוא עשה איתנו, ואמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב תהלים י"ח) לא כל מי שהוא אומר שירה אומר, אלא כל מי שנעשה לו נס ואומר שירה בידוע שמוחלין לו כל עוונותיו; זאת אומרת כשאדם מכיר את מקומו ויודע שהקדוש ברוך הוא שומר עליו ועושה איתו ניסים ונפלאות בכל יום בכל שעה ובכל רגע, ואומר שירה להקדוש ברוך הוא על זה - על ידי זה מובטח לו שימחלו לו על כל עוונותיו.

ולכן למה צריכים להפחיד את נשמות ישראל שתהיה רעידת אדמה וכו'? בוודאי תהיה רעידת אדמה אצל העמלקים הארורים בגרמניה וכו', ולכן שמה אסור לבר ישראל לגור, כי הוא מאבד את עצמו לדעת, כי הם ימחקו כליל מעל פני האדמה בבוא היום וכו', כי עמלק מוכרח להימחק על ידו יתברך, כמו שכתוב (שמות י"ז ט"ז) "ויאמר כי יד על כס ייה מלחמה להו"ה בעמלק מדור דור", ולכן למה צריכים להלחיץ את נשמות ישראל שתהיה רעידת אדמה וכו'? צריכים רק לחזק ולעודד ולשמח את נשמות ישראל, ותהילה לאל עם ישראל הם עם קדוש, כולם מזכירים את שמו יתברך, וצריכים להיזהר מאד מאד מאלו המנהיגים של שקר וכו' שמפחידים בני אדם וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת קל"ט). תניא רבי יוסי בן אלישע אומר: אם ראית דור שצרות רבות באות עליו - צא ובדוק בדייני ישראל, שכל פורענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דייני ישראל.

הקדוש ברוך הוא יצילנו מהם ומהמונם ויתרחב כבר לכל עם ישראל, ונזכה ביחד לקבל פני משיח צדקינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

מכתבים לאנ"ש

עכשיו בחופש הגדול ראה לשמור מאד על הילדים שלך, הן הבנים והן הבנות שצריכים שמירה גדולה מאד, כי יש כל מיני מושחתים ומנוולים וכו' וכו', ואוי לו למי שילדיו נופלים בידיהם, ולכן אל תתחמק, רק שיהיה לך שבע עינים וכו', לשמור על ילדיך, כי הילדים הם העינים שלנו, וכמו ששומרים על העינים, כך צריכים לשמור על הילדים, ואין תירוץ שאני לא יכול וכו', אין לי כח וכו', אבא ואמא צריכים לשמור על הילדים שלהם, וכמובן הכל באהבה ובקירוב לבבות, לא ללכת עם יד חזקה בשום פנים ואופן, כמו שהזהירנו רביז"ל לא להכות ילדים, ועם טוב יכולים לפעול הרבה יותר קל.